

λοι' εἶπε. τοῦ δ' Ἀρδάλου πάλιν εἰπόντος ἄλλα θεοί γε Σκυθαις εἰσί', 'πάννυ μὲν οὖν' ἔφη, 'γλώσσης ἀνθρωπίνης συνιέντες, οὐχ ὥσπερ δ' οἱ Ἕλληνες οἰόμενοι Σκυθῶν διαλέγεσθαι βέλτιον ὅμως τοὺς θεοὺς ὁστέων καὶ ξύλων ἡδίων ἀκροᾶσθαι νομίζουσιν'. ὁ δ' Αἴσωπος 'εἰ γ' ἔπειν εἰδείης, ὦ ξένε, τοὺς νῦν αὐλοποιούς ὡς προέμενοι τὰ νεβρεῖα χρωῶνται τοῖς ὄνειοις καὶ βέλτιον ἡχεῖν λέγουσιν. διὸ καὶ Κλεοβουλῆνη πρὸς τὸν Φρύγιον αὐλὸν ἠνέξατο

'κνήμη νεκρὸς ὄνος με κερασφόρῳ οὔας ἔκρουσε', ὥστε θαυμάζειν τὸν ὄνον εἰ παχύτατος καὶ ἀμουσώτατος ὢν τὰ ἄλλα λεπτότατον καὶ μουσικώτατον ὁστέον παρέχεται'. καὶ ὁ Νειλόξενος 'ἀμέλει ταῦτ' ἔφη 'καὶ ἡμῖν τοῖς Ναυκρατίταις ἐγκαλοῦσι Βουσιρῖται· χρώμεθα γὰρ ἡδὴ τοῖς ὄνειοις εἰς τὸν αὐλόν. ἐκεῖνοις δὲ καὶ σάλπιγγος ἀκούειν ἀθέμιτον, ὡς ὄνῳ φθεγγομένης ὅμοιον. ὄνον δ' ὑπ' Αἰγυπτίων ἴστε δήπου διὰ Τυφῶνα προπηλακίζόμενον.'

6. Γενομένης δὲ σιωπῆς ὁ Περίανδρος ὄρων βουλόμενον μὲν ὀκνοῦντα δ' ἄρξασθαι τοῦ λόγου τὸν Νειλόξενον | 'ἐγὼ τοι' εἶπεν ὦ ἄνδρες ἐπαινώ καὶ πόλεις καὶ ἄρχοντας, ὅσοι ξένοις πρῶτον εἶτα πολίταις χρηματίζουσι· καὶ νῦν δοκεῖ μοι τοὺς μὲν ἡμετέρους λόγους οἶον ἐπιχωρίους καὶ συνήθεις βραχὺν χρόνον ἐπισχεῖν, πρόσοδον δ' ὥσπερ <έν> ἐκκλησίᾳ δοῦναι τοῖς Αἰγυπτίοις ἐκεῖνοις καὶ βασιλικοῖς, οὓς ὁ βέλτιστος ἦκει κομίζων Νειλόξενος Βίαντι, Βίας δὲ βούλεται κοινῇ σκέψασθαι μεθ' ἡμῶν.' καὶ ὁ Βίας 'ποῦ γὰρ ἢ μετὰ τίνων' ἔφη 'προθυμότερον ἂν τις ἀποκινδυνεύσειεν, εἰ δεῖ, πρὸς τοιαύτας